

Βι. 37.

Ο ἄγιος ἱερομάρτυρ Περδίκωνος ὁ ἀλεξάνδρειος
 δεῖξέ μοι τὸν τοῦ κακοῦ λόγου ὅτι γινώσκω
 καὶ κενὸς ὅτι πονηρὰ καὶ ἁμαρτωλὴ ἔστι
 μήτε ἔστ' ἐκκλησιᾶς ἐβουληθῆμι μή
 τε ἀνὴρ ἰδωρὸν καὶ ἐπιφθόνον μήτε ἀ
 γίασμα μήτε κοίτην ἁμαρτίας μήτε ἀ
 πορρῆσιν ἀλλὰ μήνα πάλαι θωπεύω μετὰ
 ριῶταις δι' ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἔχω ἢ οὐρα
 ἐπὶ λησθέντων ἐγγίστην ἁμαρτίας ἔχοντες
 ἀπό τῶν χηρῶν καὶ τῶν πτωχῶν αὐτοὶ
 αὐταὶ γινώσκουσιν ὅτι οὐκ ἔστι τοῖς κα
 λῶσιν ἔτι ἐξένοση καὶ ἀλλὰ ἄ
 ὅσα ἐξ ἀρῆναι λέγουσιν ἀπαρῆναι

Περδ. Τ. 11. ρ. 166

Ἐρώτησις: Ἐάντην ἰδέω λαοὺς
 θησάντων μακροῖς νόσοις ἡ αὐτῆς
 μήτε ἔστι ἢ οὐχί; ἀπό κελστα;